

РЕШЕНИЕ

№ 3263

гр. София, 17.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Вяра Русева

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **2089** по описа за **2023** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр.чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на П. О. П. против съдебно решение от 27.09.2022г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 11-ти състав по НАХД № 10907/2022 г., с което е потвърден Електронен фиш за налагане на глоба серия К № 5489209/2021г., издаден от Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с който на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 от Закон за движение по пътищата /ЗДвП/ на П. О. П. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50.00 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП.

В жалбата се съдържат оплаквания за постановяване на съдебното решение в нарушение и при неправилно приложение на закона и съществени нарушения на съдопроизводствените правила - касационни основание по чл. 348, ал. 1, т. 1и т. 2 във вр. с, ал. 2 от НПК. Жалбоподателят релевира доводи, че фактическата обстановка, въз основа на която е формирал изводите си районният съд не е установена по безспорен начин. На конкретния пътен участък пътен знак В26 липсвал. Противно на приетото от СРС , твърди, че липсвали данни за извършени от него множество нарушения на ЗДвП. Обосновава, че правото му на защита в съдебния процес е било ограничено и нарушено, доколкото съдът не е извършил необходимата проверка, като

не е провел съдебното следствие по начин, който да обезпечи всестранното и пълно изясняване на всички обстоятелства по делото. Моли да се отмени решението и потвърдения с него ЕФ.

Ответникът по касационната жалба в писмени бележки оспорва жалбата. Претендира юриск. възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IV-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал и писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, от въззивната инстанция е установена следната фактическа обстановка: на 14.12.2021 г., в 19.34 часа, в [населено място], по Околовръстен път, с посока на движение от С. шосе към [улица] при ограничение на скоростта от 80 км/ч, за населено място, въведено с пътен знак В26 било установено извършване на нарушение при управление на лек автомобил „Х. ФР В“ с ДК [рег.номер на МПС], собственост на П. О. П.. Автомобилът бил с установена скорост на движение от 96 км/ч, при превишена стойност на скоростта 16 км/ч, като извършеното нарушение било заснето с техническо средство за видеоконтрол АТСС ARH CAM S1. Мобилната система за видеоконтрол била одобрена и вписана в регистъра, а техническото средство било преминало и проверка за изправност, при която се установило съответствието му с одобрения тип. Въз основа на данните от АТСС от СДВР е издаден Електронен фиш серия К № 5489209 на П. О. П., с който за нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП на основание чл. 182, ал. 1 от ЗДвП му е наложено наказание "глоба" в размер на 50 лв.

Въззивният съд е приел, че електронният фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система, съдържа всички изискуеми реквизити по чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, като не са констатирани нарушения при неговото издаване. По съществуващото на спора, след преценка на събраните по делото доказателства и установената въз основа на тях фактическа обстановка съдът е обосновал извод, че извършеното от П. нарушение на чл. 21, ал.2 от ЗДвП, е доказано по безспорен и несъмнен начин.

Настоящият съдебен състав споделя направените от СРС правни изводи по следните съображения: При нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение /чл. 189, ал. 4, изр. 1

ЗДвП/. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи.

"Електронен фиш" е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. Касае се за своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции, приравнен едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (фикцията по чл.189, ал.11 ЗДвП), не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП реквизити. Разпоредбата на чл. 189 ал. 4 от ЗДвП е специална по отношение на общите норми за издаване на НП – чл. 57 от ЗАНН. Според касационния състав, видно от снимковия материал-вещствено доказателствено средство в административнонаказателния процес по арг. от чл.189, ал.15 от ЗДвП, ясно и точно е описано мястото на нарушението, географските координати посредством Г.. По делото е установено по несъмнен начин, че на 14.12.2021 г. автомобилът, чийто собственик е лицето П., се е движел със скорост от 96 км/ч. Соченото от касатора възражение, че на конкретния пътен участък пътен знак В26, който въвеждал ограничение на скоростта от 80 км/ ч липсвал не е в негова полза, тъй като липсата на знак за ограничение на максимално разрешената скорост означава приложимост на общовалидното ограничение за населено място от 50 км.ч. и оттам превишената скорост е по –голяма от тази посочена в ЕФ. /независимо от възприятието на касатора ,че се е движил извън населено място/.

При издаване на електронния фиш за установено нарушение за превишена скорост от измерената от АТСС скорост е приспадната и максимално допустимата грешка за съответния тип АТСС, посочена в чл. 755 от Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол ". Това е така, тъй като в снимката приложена към ЕФ е отчетен толеранс от 3 км. В нея е обозначено, че измерената скорост е 99 км,а в ЕФ като установена скорост е посочено 96 км. Тоест, при издаване на ЕФ е налице приспадане на отчетен толеранс на автоматизираното техническо средство. Обстоятелството, че при издаването му е съобразен толеранса от минус 3 км/ч е в съответствие с разпоредбата на чл. 16, ал. 5 от Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. Толеранса е видим от снимката към ЕФ, където е посочена скорост на движение от 99 км/ч., а в електронния фиш – 96 км/ч., тъй като при издаването на електронния фиш се отчита 3 км. толеранс за допустима грешка при работата на техническото средство. По делото е наличен и протокол за използване на АТСС, в който са посочени участъка от пътя с описание на мястото и географските координати, действащото ограничение на

скоростта въведено с пътен знак В26, посоката на движение на автомобила, разположението на автоматизираното техническо средство, неговия вид и данни за извършена метрологична проверка, съобразно изискванията на чл. 189, ал. 8 от ЗДвП.

Така процедурата за издаване на процесния Електронен фиш за налагане на глоба за установеното с мобилната система за видеоконтрол нарушение по чл. 21, ал. 2 от ЗДвП е проведена при наличието на предпоставките за приложението ѝ по чл. 189, ал.4, изр. 2 от ЗДвП вр. § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП и вр. с Наредба № 8121з-532/2015 г. Спазени са изискванията за използването на мобилната система за видеоконтрол, тъй като същата е преминала периодична проверка, и се е намирала в техническа изправност към датата на извършване на нарушението.

Размерът на наложеното на жалбоподателя административно наказание съгласно нормата на чл. 182, ал. 1, т. 2 ЗДвП (изм. - ДВ, бр. 54 от 2010 г., изм. - ДВ, бр. 10 от 2011 г.) е абсолютно определен – за превишаване от 11 до 20 km/h на разрешената максимална скорост в населено място предвиденото наказание е глоба 50 лева. Поради това отсъстват предпоставки за обсъждане размера на наложеното административно наказание.

Предвид изложеното, оспореното решение е постановено в съответствие с процесуалния закон и при правилно приложение на материалния закон и следва да бъде оставено в сила.

Относно разноските: Ответникът претендира юриск. възнаграждение, поради което на същият се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 лв., определен съгласно чл.63д ал. 4 от ЗАНН вр. с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното, Административен съд София-град, IV-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 27.09.2022г. на Софийския районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 11-ти състав по НАХД № 10907/2022г.

ОСЪЖДА П. О. П. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

